

Johann Georg Dorsche

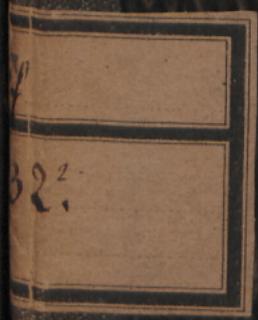
**Joh. Georgi Dorschei S. S. Theol: D. & P. P. quondam in Acad: Argentorat:
postea Rostoch: ... Historica Relatio Et Informatio De Conciliis Et Synodis ex
invitatione Antiquit. Studios: Ad Isagogen Synodologicam Rostochii A. 1652.
proponendam desumpta, & verbotenus (praeter clausulam) hunc in finem, ut illi,
qui possunt, Synodus Theol: Evang. Generalem ... in Germania promovere
velint, cum Appendice recusa**

Gustrovi[i]: Literis Scheippelianis, 1667

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn730096076>

Druck   Freier Zugang

Ff 3732. 2.

JOH. GEORGI DORSCHEI

S. S. Theol: D. & P. P. qvondam
in Acad: Argentorat:
postea Rostoch: eminentiss. &c. p. m.
brevis ac utilis

HISTORICA RELATIO ET
INFORMATIO

DE

CONCILIIS
ET SYNODIS

ex invitatione

ANTIQUIT. STUDIOS:
AD ISAGOGEN SYNODO-
LOGICAM

Rostochij Ao. 1652. proponendam
desumpta, & verbotenus (præter clausulam)
hunc in finem, ut illi, qui possunt,
SYNODUM THEOL: EVANG.

GENERALEM

In Dei gloriam & Ecclesiæ emolumentum,
in Germania promovere velint,
cum Appendix recusa.

Operâ

JOACHIMI SCHRODERI.

GUSTROVI, Literis. SCHEIPPELIANIS.

Anno 1667.

Sf-37322.

Studium cognoscendi antiquitatem Ecclesiasticam, & quantis successibus Christianismus creverit in orbe terrarum aut decreverit; quomodo Ecclesia aut instituta, aut servata, aut destituta restitutæ fuerint; qui Doctorum & Episcoporum ordo, labor, progressus, quid ex laboribus eorum in literas redactis reliquum, quod genuinum; quæ hæresium aut schismatum Origo, doctrina, confutatio; quæ Conciliorum sive provincialium, sive nationalium, sive œcumenicorum celebritas, felicitas, autoritas &c. per vestigare, Theologiæ nostræ magnum afferre emolumentum, nemo est, qui dubitat. In eo verò Synodologiam in primis excellere, facile intelligitur. Habet evidem & Patrologia suum insignem usum, ut genuina eorum scripta à supposititiis discernantur, & in formentur tyrones, quomodo etiam in genuinis versari debeant.

(2)

Sed

Sed ita tantum singulares personæ
in laboribus & dogmatibus suis æsti-
mantur. In Synodologia provincia-
lium Theologorū judicia de sacris re-
bus, & nationum consensus, aut eti-
am universi orbis, qvà Christianismo
illustratus est, contestatio refertur.
Unde olim Acta conciliorum in the-
sauris Ecclesiæ asservata fuerunt.
Photius etiam Patriarcha Constanti-
nopolitanus synodicon edidit. Hinc
¶ superiori seculo Principes ¶ Proceres
imperii Rom. quos Deus excitavit, ut Ec-
clesiæ Papismo preesse patrocinarentur,
eamq; fortissimis exhortis mani-
bus in libertatem constituerent, post
qvam id præstitissent feliciter, & er-
rores abususq; ex Ecclesiis sibi com-
missis, pretoq; Antichristo jam Chri-
sto militantibus, eliminasset, cum
monerentur, etiam antiquitatem Ec-
clesiasticam perlustrandam, & in ea te-
stimonia veritatis, initia corruptela-
rum, fundamenta dominatus hierar-
chici, & alia ad prudentiam Ecclesi-
asticam mirè conducentia observan-
da, conjunctis consilis, auspiciis, subsidi-
is, sum-

is, sumtibus instituerunt, ut cōvocaren-
tur Viri docti & in gravissimo negotio o-
ptime versati, qvi per annum Centurias
progressi ita Ecclesie faciem representa-
rent, ut suo singula seculo affererent. In
sedecim capita illi singulas Centuri-
as partiti sunt, inter quæ nonum per
singulas tredecim (hucusq; enim tan-
tum opus perductum fuit elaboratis-
simum) locum occupat Synodologia
Nam primum caput argumentum cen-
turiæ exhibet, quo constet, quorum
annorum historia proposita sit. Alter-
rum sedem & propagationem Ecclesi-
æ; Tertium tranquillitatem aut perse-
cutionem. Quartum doctrinam; Quintum
hæreses & errores manifestos: Sex-
tum ritus & ceremonias: Septimum
politiam & gubernationem Ecclesiæ:
Octavum schismata & certamina levi-
ora: Nonum Concilia: Decimum Epi-
scopos & Doctores: Undecimum hære-
ticos: Duodecimum Martyres: Deci-
mum tertium miracula & prodigia:
Decimum quartum res externas seu po-
liticas Judæorum: Decimum quintum
religiones extraneas, Judaismum,

(3)

Gen.

Gentilismum &c. Decimum sextum sta-
tum & mutationes politicas Imperi-
orum. Italia conspicata, quantum
lucis antiquitati Ecclesiastice attu-
lerit Germanorum Principum pietas,
inter quos in hoc negotio plurima
addiderunt in primis Mecklenburgi-
ci Duces, (cum post Magdæburgum
officinam elaborando operi Wisma-
riam dederunt) postquam Venetiis per
Dominicum Nicolinum V. Tomos Cen-
ciliorum consarcinasset, **Rome** Philip-
pum Nerium Florentinum, congre-
gationis Oratorii in Urbe fundato-
rem, autorem & excitatorem dedit.
Cæsari Baronio Sorano, Presbytero ejus-
dem Congregationis primum, dein Cardi-
nali & Bibliothecæ Vaticanae Praefecto, ut
Tredecim seculorum historiam con-
futatum iret. Atque hic quidem,
cum per triginta annos, septies o-
mnem antiquitatis sacræ thesaurum,
exercitationibus & sermonibus ad
Congregationem Oratorii habitis,
evolvisset, quod testatur in prefat. ad
P. R. Sextum V. tandem aggressus est
Centurias, In Ep. ad Lectorem id pro-
dit,

dit, cum ait: Triginta circiter annos in
HIS pro viribus, Dei gratia favente, in-
sudavimus. Pene enim imberbes eramus,
cum hac exordiremus. Nunc undique canis
adspersi hac scribimus; semperque in urbe
versati, diversas, quae in ea sunt, Biblio-
thecas nobiles, Vaticanam praecepit,
quam ditissimum rerum antiquarum pe-
nu promtuariumque dicere convevimus, per-
lustravimus, accum eruditis viris, quo-
rum magna copia hic esse solet, omnia con-
sultimus, modo consulentes, modo differen-
tes. Unde magna facta est rebus nostris ac-
cessio. Pergit idem: Quae in annalibus
contineantur, summatim perstringamus.
Laudatos novimus historicos illos, qui una
cum rebus gestis populi illius, cuius scripse-
runt historias, originem retulerunt, mo-
res, leges, magistratus, ac cetera, quae
ad ejus statum noverint pertinere, expli-
carunt. Quo sane exemplo adducti nos o-
pera preium facturi existimamus, si una
cum nascentis Ecclesie primordiis, ipsa
Christianae religionis fundamenta primi-
tus iacta, divinas leges, pias functiones,
SACRA CONCILIA, editos cano-
nes, ut instituti ratio postulavit, sigilla-

tim recensuerimus. Pergit porro Anna-
lista animi sui recessus exponere , &
qvorum contendat , patefacere
Ad hanc, inquit, *Catholice Ecclesie visibi-*
lem Monarchiam à Christo Domino institu-
tam super Petrum fundatam, ac per ejus
legitimos verosq; successores Romanos nr-
mirum Pontifices, *in violatè conservatam*,
religiosè custoditam, neq; unquam inter-
ruptam, vel intermissam, sed perpetuè
continuatam, *semperq; hujus mystici corpo-*
ris Christi, quod est *Ecclesia*, *unum caput*
visibile, cui pareant membra cetera, esse
cognitum & observatum, per singula tem-
pora demonstrabimus. In hoc conatu,
cum Synodologiam sibi vehementer
adversari cernit, miris ambagibus
hoc agit, ut in suas eam partes trahat.
Sed & passim in dogmatum suorum
cæterorum, qvibus à regula divini
verbi Papatus deflexit, patrocinium
eam rapit, ast infeliciter. Unde ab eo
sæpius dissentient ex illo cœtu alii.
Videre id licet in Henrico Spondano
Gallo, qvi dūm Epitomen Annalium
Ecclesiasticorum pollicetur, non ra-
rò censura adversaria eosdem per-
frin-

stringit. Nec opus est, ut Isaaci Ca-
sauboni, in Praef. ad Exercitat. aut Mar-
ci Anton. de Dominis lib. 4. Reip. Ec-
cles. cap. 10. n. 1. & lib. 7. c 19. n 97. ju-
dicium audiamus; breviter & rotun-
dè Johann. Horatius Scoglius sub fi-
nem hist. Eccl. Baronium, inquit, ocu-
latissimum antiquitatis indagatorem in
hoc nostro historiæ decursu ducem ac an-
tesignanum elegimus: sed non adeo ejus e-
lucubrationibus addicti, ut non alia plu-
rima, ab aliis etiam auctorebus mutuare-
mur. Sie igitur in antiquitate Eccle-
siastica Synodologia Pontificiis etiam-
curæ fuit. Reformatis, (q[uo]d nomine
Zwinglii & Calvini a seclæ appella-
ri volunt.) & hujus, & in universum
antiquitatis Ecclesiasticæ erupendæ
industriam testari, præcipue visum
fuit esse necessarium. Hinc, ut anti-
qviora prætermittam, cum C. Baro-
nius suum orbi ostendisset molimen,
Jacobus Magnæ Britanniæ Rex Isaa-
cum Calaubonum opposuit, q[ui] contra
niteretur, & flagitia Cardinalis
detegeret. Sed is ultra vitam Chri-
sti in terris non est progressus, &
ma

(5)

mulum habuit Richardum Montagu-
tium, Nordvicensem Episcopum, qui per
Analecta multa contra Casaubonum
sparsit. Edidit etiam *Origines Ecclesiasticas*. Sed uterq; ad Synodologiam
nihil contulit. Surrogarunt Casau-
bono defuncto, cum nec Montacutius
ultra in Britannia progrederetur,
nec alius quispiam inde, praeter Jac.
Usserium *Ep. Armatanum*, qui antiqui-
tates Britannicas, Janum Selenum,
qui Eutychij Patriarchæ Alexandri-
ni aliquia illustravit, & Henr. Spel-
mannum, qui Concilia Britannica
collegit & discrevit, operam suam
ultra polliceretur, GALLI aliquot
Doctos viros, in bello contra Baro-
nium, Synodologiæ & in universum
antiquitatis Ecclesiasticae corrupto-
rem, substituros. Jacobus Capellus
pro Casaubono vindicias contra Jul.
Cesarem Bulengerum, Andream Eude-
mon Johannem Cretensem, & alios edi-
dit. David Blondellus in Pseudo Isi-
doro Epistolas Episcopis Romanis
supposititias detexit. In *Apologia*
pro sententia Hieronymi de differen-
tia in-

tia inter Episcopum & presbyterum,
& in dissertatione de formula veteri,
regnante Christo, ut & de primatu Papæ
contra Baronium & Perronium Car-
dinales confutare idem aggressus est,
qvi cœquid ad Monarchiam Ecclesi-
sticam firmandum ex Patribus & Sy-
nodis haustum est, & spem fecit, de-
vindicanda contra Baronium tota
antiqvitate sacra. Jacobus Gothofre-
dus *JCtus in præfatione ad Philostorgii Hi-
stor. Eccles.* aperte profiteatur, se con-
stitutum esse, qvi Baronium confel-
leret. Unde & è Synodologia Nicæ-
num potissimum Concilium in disser-
tationibus suis ad Philostorgium il-
lustrare voluit. Promisit & *Codicem*
Theodosianum, eum in finem adnota-
tionibus suis illustratum, & publi-
candum, ut magno confutationis
Baronianæ operi istum præstrueret.
Belgæ in Josephum Scaligerum conje-
ctos habuerunt oculos, & sperarunt,
post vindicatam Chronologiam, e-
um qvomq; reliquam antiqvitatem
Ecclesiasticam, & cum primis Synodo-
logiam per purgaturum, in qua mul-
ta qviri-

ta qvidem in Animadversionibus ad Eusebium & passim alibi animadver-
tit, sed ad summum non pervenit.
Cl. Salmasius successor ejus sparsim etiam aliquva, cum primis in historia Romana & tractatu de primatu Papæ ad finem nondum perducto, disputavit in ea. *Gerb. Job. Vossius* Synodologiam, quatenus Pelagianismum tangit, in hist. Pelag. certam, illustravit, & deinde universam historiam Ecclesie Ambstelodami pertractavit, in qua ad Synodologiam procul dubio plura contulit. Num aliquando lucem ista perspectura sint, brevi com-
periemus. Ex Pontificiis in Hispania, ante Baronium, summam concilio-
rum elaboravit *Barebol. Caranza*. Post Baronium *Gartias Lojasa* aliquot Hispanica concilia illustravit. In Gallia *Franciseus à Longo Coriolanus* summam omnium Conciliorum edidit paulo fusi orem. *Jacobus Sirmundus* ex Societate Lojolæ Concilia Gallicanæ tomis aliquot suis notis illustravit. Tandem *Armandus Plessæus Card. Richelius* curavit, ut supra triginta Tomis, charta magna

giantido charactere, undiq; conge-
sta ederentur omnia Concilia. Quæ
sivi, cum nec Sirmundi labores, nec
curas Richelii tū vidissem, ex Johanne
Daleo Pastore Charantonensi juxta
Lutetias, cuius industria in Gallica-
nis rebus explorandis usus sum, quid
de utroq; censeret. Scripsit lit. A.
1650. 6. Augusti ad me datis; Concilia
Ecclesiae Gallicanæ veteris hic apud nos à
Jac. Sirmundo edita præclara sunt, &
multis eruditionis accuratissimæ notis insi-
gnia. Quæ vero universa totius Ecclesiae
complectitur editio, illa præter molem &
typorum elegantiam, & characterum
granditatem nihil habet præ ceteris præ-
cipui. Sed & Gabriel Albaspineus Episc.
Aurelianensis in obser. ad Optatum
Milevitanum, qvem notationibus
illustravit, aliquot Conciliis lucem
inferre conatus est. In Germania,
ante Card. Richelium, Concilia cole-
legit, post Petrum Crabbe Machlini-
ensem & Laurentium Surium Carthu-
sianum, atq; insuper notis illustravit
ediditq; Coloniae Severinus Binus
Canon, Coloniensis, qvi cum notis
plerasq;

plerasq; ex Baronii Annalibus hauiſſet, non potuit succensere Coriola-
no, cum & is in compendium notas
Binianas redigeret. De pluribus nunc
ſilere cogor, qvæ alibi, ubi libris me-
is potitus fuero, annotari queunt. In-
terim in noſtra Ecclesia ſeculum
XIV. & XV. &c. Centuriis anteriori-
bus non fuit adjectum, neq; adeo
pertexta *Synodologia*: niſi qvod Epi-
tomen Historiæ Ecclesiasticæ, in
qva diligentem Synodorum habuit
rationem, confecit D. Lucas Osian-
der Theol. Wurtenberg. & D. Salo-
mon Gesnerus Th. Witteb. tractatus
ſui de Conciliis partem alteram vo-
luit eſſe *Synodogiam*. Desunt Patroni,
qvi Theologos in apparatu ad laborem ma-
ximum & sumtibus juvent. Sereniffi-
mi Megapolitani Duces, qvi, ut fu-
pra indicatum eſt, clementissime olim
illuſtrandæ antiquitatis ſtudium fo-
verunt (qvorum veſtigia generofiſi-
ſimo conatu calcat Ser. Celſiſſimus-
que Princeps ac Dn. Dn. GUSTAVUS
ADOLPHUS, Dux Megap. &c. Dn. no-
ſter clementissimus, qvi, dum Parifi-
is vi.

is vixit', Conciliorum Tomos è Typographia Règia vulgatos, qvos supra laudavi, emit, magnisq; sumtibus in has terras attulit, ut Ecclesiæ emolumento & Bibliothecæ suæ ornamento essent, cum raro in Germania ista editio compareret hactenus) & in primis *Synodologiam* tam amplexi sunt cupide, ut peculiari Agend. Eccl. cap. de *Synodis* constitudo annuos in territoriis suis sub singulis Superintendantibus iussent à Pastoribus fieri *Synodos* p. 146. & segq.

APPENDIX

De Conciliis inter alios vide Luth. T. 7.
J. G. Gesneruni, & Sarcerium in libro de mediis Relig: Evang. propag. Qui ergo Ecclesiæ Evang. bene cupit, (quod singulorum veterum Christianorum est) Deum ardentiss: invocet, ut corda Elect. Principum & Stat: Imperij Evang. flectat, ut Synodum generaleme Theologorum puræ doctrinæ Evangelicæ, pietati & in veritate divina paci addictorum in Germania indicent: propterea q; apud illos & eorum Theologos, ut debito modo talem, simulq; apud Magistratum urbium Evangel: præcipue vicinarum marit. vulgo Ansecat: h. l, juxta peculiare

culiare Antecess. laudabile Exemplum, Syno-
dum urgeant, non respectu doctrinæ (illa enim
est pura) sed vitæ, sive Christianismi (qui in o-
mnibus ordinibus corruptissimus est) Reformationis,
de qua in Synodo agendū, pro posse & nosse,
ore & calamo promoteat Hoc inter alios Deū
amantes expertunt, plur. Rev. Ministeriales Ham-
burg. Lub: Luneb: Vide qvoq; Sauberti Seelen.
Arzney / Tarnovij Orat. de Novo Evang. Am-
mersbachij Evang: Buß. Posanne Ao 1663.
typis impressa. Deus exaudiat nos pro-
pter nominis sui gloriam
Amen.

F. Reppien.

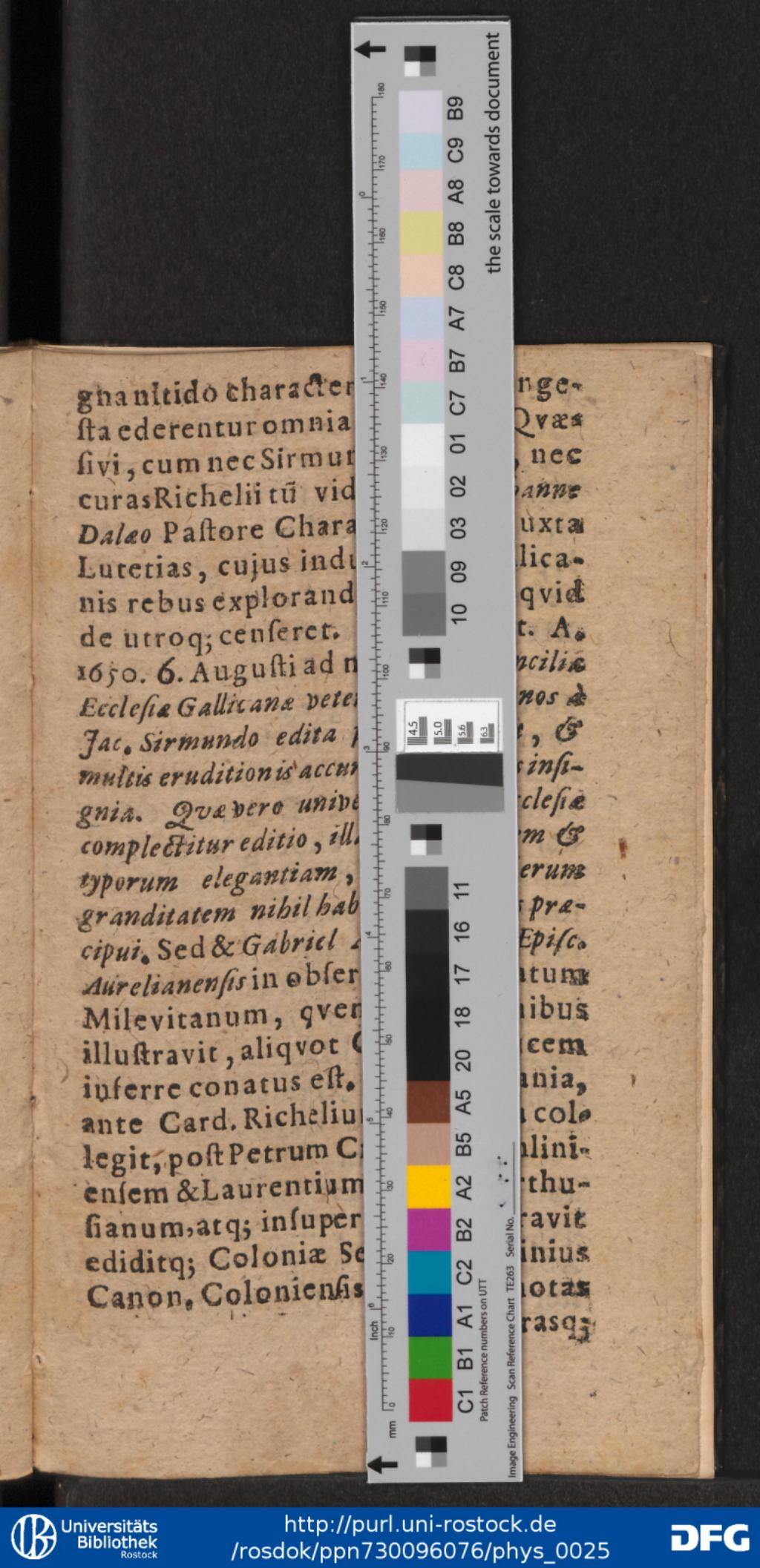

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No. Patch Reference numbers on UTT

the scale towards document